

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἡ Γαλλικὴ ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ ἐνεργεῖ ἀπὸ πολλοῦ ἀνασκαφὰς εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἐν Θάσῳ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Γάλλου ἀρχαιολόγου κ. Πικάρ ἐκ τῶν ὁποίων ἦλθον εἰς φῶς σπουδαῖα ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα, ἀναγόμενα εἰς τὸν γ' καὶ δ' π. χ. αἰῶνα. Ἐκ τῶν σπουδαιότερων εὐρημάτων εἶνε ἡ ἀνεύρεσις μεγάλῃς τετραγώνου αἰθούσης πρὸ τῶν θυρῶν τῆς ὁποίας ὑπάρχουν 6 στήλαι. Ἡ αἰθουσα αὕτη πιθανῶς ἐκρησσίμευεν ὡς αἰθουσα συνεδρίου, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δὲ αὐτῆς ὑπάρχουν Ἰωνικαὶ στήλαι ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ στέγη.

Πλὴν τούτου εὐρέθη ἀγάλμας παριστῶν μίαν ὥραιαν κεφαλὴν γυναικὸς, ἐπίσης δὲ καὶ ἐπιγραφαὶ σπουδαῖαι ἀρχαιολογικῆς ἀξίας.

Ἰδίως εἰς τὴν διενεργηθεῖσαν ἀνασκαφὴν εὐρέθησαν τὰ εἶδη τῆς ἀρχαίας πόλεως τῆς Θάσου, ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν δὲ πλασιῶν τῶν θυρῶν ὑπάρχει ἀνάγλυφον Σατύρου μαρμαρίνου, καθὼς καὶ μαρμαρινὴ κεφαλὴ τοῦ Διὸς. Πάντα ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὸν 8ον καὶ 9ον π. χ. αἰῶνα, πλὴν αὐτῶν δὲ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν ἦλθεν εἰς φῶς καὶ ὁ ἀρχαῖος ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος κτισθεὶς κατὰ τὸν 8ον π. χ. αἰῶνα.

Κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Δήλου, πλὴν πολλῶν ἐπιγραφῶν, ἀνευρέθησαν πλησίον τοῦ ἀρχαίου Σταθίου τῆς πόλεως οἰκία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης με τοῖς μνημασιν ἔγχρωμα, καθὼς ἐπίσης καὶ με ψηφιδωτὰ δάπεδα.

Μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Σωτηριάδου εἰς τὴν θέσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Μεσαιωνικῆς Ἱστορίας κενοῦται αὐτοδικαίως ἡ θέσις τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχαιολόγος κατέχει ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ὅπου ἐνέργει ἀρκετάς ἀρχαιολογικάς ἐργασίας. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας θέλει προβῇ ἥδη εἰς τὴν πλήρωσιν αὐτῆς, φέρονται δὲ ὡς ὑποψήφιοι οἱ ἔφοροι τῶν ἀρχαιοτήτων κ. κ. Κ. Κουρουνιώτης καὶ Ἀρβανιτόπουλος.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Αἰγίνης ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἐκεῖ ἀρχαιοτήτων κατέσχευεν 14 πῆλινα ἀγγεῖα ἀρχαῖα, ἀγνώστου ἀξίας.

ὑπὸ τοῦ ἐφόρου κ. Ρωμαίου θὰ ἐνεργηθῶν ἀνασκαφαὶ εἰς τὴν τοποθεσίαν Χρυσοβίτσα, παρὰ τὸ Θέσμον τῆς Αἰτωλοακαρνανίας.

Ἐν τῇ συνοικίᾳ Καμινίων τοῦ Πειραιῶς ἐνῶ ἐσκάπτετο λάκκος δι' οἰκοδομήν, ἀνευρέθησαν αἱ ἐξῆς ἀρχαιοτήτες:

Τὸ ἄνω ἥμισυ ἐπιτυμβίου στήλης τοῦ 4ου π. Χ. αἰῶνος, ἥτις ἔχει παρὰστασιν νεανίσκου φέροντος ἱμάτιον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου. Ἐπὶ τοῦ ἀστυματίου, ὅπερ ἔχει ὡς κορυφὴν ἡ στήλη, ὑπάρχει ἀναγεγλυμμένη Σειρήν, κάτωθι δὲ τούτου ἀναγράφεται τὸ ὄνομα τοῦ νεανίσκου «Ἀριστοφάνης Εὐνίκου Ρηγίνος». Ἐπίσης ἀνευρέθη ἡ κορυφὴ ἑτέρας ἐπιτυμβίου στήλης με παρὰστασιν δύο τράγων μαχομένων. Οὗτοι εἶνε ὕψους ἐπὶ τῶν ὀπισθίων σκελῶν καὶ συγκρούουσι τὰ μέτωπα. Μεταξὺ τῶν δύο ὀρίων οὕτω τράγων εἶνε ἀναγεγλυμμένος κρατῆρ.

Ἐπίσης εὐρέθη ἀκεραία ἐπιτύμβιος στήλη ὕψους 1.50 μ. ἔχουσα ὥραιον ἀνάγλυφον τοῦ 4ου π. Χ. αἰῶνος ὅπερ παριστᾷ γυναῖκα καθήμενὴν ἐπὶ θρόνου καὶ δεξιουμένην ἄνδρα ὄρθιον πρὸ αὐτῆς. Ὁ ἄνθρωπος ὀνομάζεται Χαίρεφάνης, ἡ δὲ γυνὴ Ἀριστομάχη. Κάτωθι τοῦ ἀναγλύφου ὑπάρχει καὶ τὸ ὄνομα τρίτου νεκροῦ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας Καλλιμάχος Χαίριτου Γαρύπος.

Πλὴν τούτων ὧν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον ἀνευρέθη τεμαχίον ἐπιτυμβίου στήλης ἐπὶ τοῦ ὁποίου σώζεται τεχνικωτάτη κεφαλὴ γέροντος ἄνθρωπου τῆς ὁποίας σώζεται μόνον τὸ δηροτικὸν τοῦ νεκροῦ «Ποτάμιος». Ἐπὶ ἑτέρου τεμαχίου ὁμοίας ἐπιτυμβίου στήλης σώζεται μόνον ὥραιότατη κεφαλὴ γυναικὸς. Εἰς ἄλλην ἀπλὴν στήλην, ἄνευ ἀναγλύφου, σώζεται τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ «Εὐζενος» διὰ γραμμάτων ἀρχαίων τοῦ τέλους τοῦ 8ου αἰῶνος. Εἰς ἄλλην στήλην ὁμοίως ἄνευ ἀνα-

γλύφου ὑπάρχουσι τὰ ὀνόματα τῶν νεκρῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ «Παιανίους Πιστοζένου».

Ἐκτὸς ὧν αὐτῶν τῶν ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων ἀνευρέθησαν καὶ τεμαχία ἀπλὰ ἢ μετ' ἀναγλύφου καὶ ἄλλων τινῶν ἐπιτυμβίων στήλων. πάντα δὲ ταῦτα φαίνεται ὅτι μετεφέρθησαν ἐκεῖ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐκ τινος κειμένου πλησίον ἐκεῖ Νεκροταφείου τοῦ 4ου αἰῶνος π. Χ.

Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁδοῦ τοῦ Ἰλισσοῦ, ὀλίγα μέτρα μακρὰν τῆς γεφύρας τῆς πρὸς τὸ Νεκροταφεῖον ὁδῷ ὑπάρχει βράχος τετραγωνικῶς τεμημένος, ἐφ' οὗ ραίνονται διάφοροι τεχνικαὶ ἐργασίαι. Ἐπὶ τῆς νοτίας πλευρᾶς, ὁ κ. Rodenvaldt, ἐταῖρος τῆς ἐν Ἀθῆναις Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, διέκρινε μορφήν Πανὸς ἀναγεγλυμμένην ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ βράχου.

Ὁ Πάν διακρίνεται καλῶς κατὰ τὰς πρὸς τὴν μεσημβρίαν ὄρας, ὅτε ὁ ἥλιος πίπτει ἐπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλαγίου. Εἶνε τραγόποικ, ἔχει ἐπὶ τοῦ στήθους τὴν σύριγγα καὶ προχωρεῖ πρὸς δεξιὰ. Κατὰ ρυθμικὸν λόγον αἱ λεπτομέρειαι τῆς μορφῆς δὲν διακρίνονται τόσον εὐκόλως, διότι τὸ ἀνάγλυφον εἶνε πολὺ κατεστραμμένον, ἀλλ' ἡ ὅλη μορφή εἶνε εὐδιάγνωτος.

Ὁ κ. Rodenvaldt ὁδηγήσει ἐκ τοῦ ἀναγλύφου τοιοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἐν λόγῳ βράχος εἶνε λειψάνον σπουδαῖοτατοῦ ἱεροῦ τοῦ Πανός, διότι παρ' αὐτὸ, εὐρισκόμενον πλησίον τῆς κρήνης τῆς Καλλιφρύδος, ἔκειτο ἡ τοποθεσία τὴν ὁποίαν τόσον θαυμασίως ἀναγινώσκουμεν ἐν τῷ «Φαίδρῳ» τοῦ Πλάτωνος.

Ἐν Ἀρτῇ κατεσχέθησαν αἱ ἐξῆς ἀρχαιοτήτες: Πῆλινον ἀγάλματιον Ἀφροδίτης γυμνῆς, πῆλινον ἀγάλματιον Καρυάτιδος πεπλοφόρου, δύο πῆλιναι κεφαλαί, μορφή γυναικὸς ἐγκύου καὶ δύο ὕψους ἑκατοσθέντος ὄσχεα εἰς εἶδος ἀμφορέως.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐψηφίσε πιστώσιν δραχ. 1500 πρὸς ἐνέργειαν ἀνασκαφῶν εἰς τὸν ἐν τῷ Σουνίῳ ναὸν τοῦ Ποσειδῶνος. Τῶν ἀνασκαφῶν ἀρχομένων προσεχέστατα θέλει ἐποπτεύσει ὁ ἀρχαιολόγος κ. Β. Στάης, ὅστις ἐνεργῶν καὶ πρὸ τριετίας ἀνασκαφὰς ἐν Σουνίῳ ἀνεκάλυψεν ἐπιγραφὴν τινὰ ἐκ τῆς ὁποίας ἐπιστοποιήθη ὅτι ὁ ναὸς ὅν ἀνῆκεν εἰς τὴν Παλλάδα Ἀθηναίαν, ὡς ὑπετίθετο, ἀλλ' εἰς τὸν Ποσειδῶνα.

Ἐπίσης κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίαν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἐψηφίσε δαπάνην δραχμῶν 1.000 πρὸς ἐνέργειαν ἀνασκαφῶν εἰς τὰ Χάλια τῆς Χαλκίδος ἐνθα λέγεται ὅτι ὑπάρχει ὁ τάφος τοῦ Σαλγανέως. Κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας θὰ ἐποπτεύσῃ ὁ ἀρχαιολόγος κ. Κ. Παπαδόχης.

Θὰ ἐνεργηθῶσι προσεχῶς ἀνασκαφαὶ ἐν Τίρυνθι ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς.

Ἡ τελευταία μέθοδος τῆς διὰ ριζατίου στερεοποιήσεως τοῦ χρώματος τῶν στήλων τῶν Παγασῶν ἐπέτυχε τελείως, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἐφόρου.

Ἐν Πελλανῇ ἀγνωστοὶ εἰσελθόντες εἰς τοὺς ἐν Σπάρτῃ Μυκηναίους τάφους ἐσέλησαν τὰ ἐν αὐτοῖς εὐρισκόμενα ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα.

Τὸ Ἀρχαιολογικὸν Συμβούλιον ἐνέκρινε τὴν ἐκτέλεσιν μερικῆς ἀναστηλώσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφάιας ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Ἀρβανιτοπούλου θὰ ἐκτελεσθῶν ἀνασκαφαὶ εἰς τὸν ἐν Ὀλυμπίδι τῶν Γόνων εὐρεθὲν πέρουσι μαυσιωλείον, εἰς τὸν ὑπὸ τὸν μέγα τῆμον εὐρεθέντα τὸ ἔτος 1906 εἰς Παλαιὸν Γαρδίκιον μεγάλοι καμαρωτὸν τάφος καὶ εἰς τὸν ἐν Φερραῖς μέγιστον τῆμον, περιέχοντα βασιλικὸν τάφον.

Ἐν Ὠρεοῖς κατεσχέθη ἐπιτύμβιος λίθος, φέρων ἐπιγραμματα «Ἀπολλώνιος Παρμενίωνος» καὶ κάτωθι ἐκτυπὸν ἀνάγλυφον εἰκόνας παριστάσεως οἰκογενείαν ἀποχαιρετῶσαν θανόντα πατέρα.

Κατὰ τὰς ἐν Θάσῳ ἐνεργουμένας ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἀνασκαφὰς εὐρέθη μία περίεργος ἀρχαία αἰθουσα πέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν «Θε-

ώριον». Οἱ πλείστοι τῶν ἀρχαιολόγων, δὲν δύνανται νὰ δώτῃ σαφὴ ἐρμηνείαν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν αὐτὴν λέξιν. Εἰκάζεται ἐν τούτοις ὅτι παρ' ἀρχαίους «Θεώριον» θὰ ἀπεκαλεῖτο τὸ κέντρον εἰς ὃ συνθροίζοντο οἱ «θεωροί», οἵτινες ἐχρησίμευον πρὸς μεταφορὰν τῶν ἀναθημάτων τῶν διαφόρων λαῶν, ἢ μᾶλλον τὸ μέρος ὅπερ ἐχρησίμευε πρὸς ἀναπόθεσιν τῶν ἀναθημάτων τῶν θεωρῶν.

— Εἰς Μενιδιον ὁ ἀστυνόμος κατέσχευεν ἐπιτίμιον ἀνάγλυφον, περιστοιχὸν ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἀντιμετώπους καὶ χειρετωμένους.

Τάρος μὲ ὅστ' εὐρέθη παρὰ τὴν ἐπιτίμιον πλάκα, ἐπίσης δὲ καὶ μικρὰ πηλῖνα ἄγγεα, μικρὰς ἀξίας.

— Εἰς τὴν θέσιν Μπινιὰς τῆς Κεφαλληνίας εὐρέθη ὑπὸ τὰ εἰρεπία χριστιανικῆς ἐκκλησίας ἀρχαῖος ναός, Δωρικοῦ ρυθμοῦ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἡ «**Νοσταλγός**». Νέος τόμος τῶν ἔργων Α. Παπαδιαμάντη, τρίτος αὐτός, ἐξεδόθη εἰς τὴν Λογοτεχνικὴν Βιβλιοθήκην Φέξη. Πλὴν τοῦ θαυμασίου διηγήματος ἡ «**Νοσταλγός**», ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ἐδόθη ὁ τίτλος τοῦ τόμου, τοῦ μεσοῦ ψυχολογικοῦ μυστηρίου, περιελήφθησαν εἰς αὐτὸν καὶ τὰ ἐξ ἡ: «Τὸ θαῦμα τῆς Καισαριανῆς» — Τῆς Δασκάλας τὰ μάγια — Παιδικὴ Παγκαλιά — Ἡ χτυπημένη — Στὸ Χριστὸ στὸ Κάστρο, περιγραφικὸν καὶ χαρακτηριστικὸν τῆς τέχνης τοῦ Παπαδιαμάντη — Ὁ Φτωχὸς ἄγιος, ἀποτελοῦν ἐπικὴν σελίδα τῆς σκλαδωμένης Ἑλλάδος — Πόσις καὶ Δάμαρ — Ἀψάλτος — Φῶτα ὁλόρωτα — Γὰ τὰ ὀνόματα.

Τοιοιουτοτρόπως ἀπετελέσθη τόμος περιλαμβάνων διαφόρους ἐκδηλώσεις τῆς τέχνης τοῦ μεγάλου Ἑλληνοῦ διηγηματογράφου, παρέχων δὲ ὑπέροχον αἰσθητικὴν ἀπόλαυσιν εἰς τὸν ἀναγνώστην.

*

Διὰ τοῦ κατ' αὐτὰς ἐκδοθέντος τετάρτου τεύχους τῆς αὐτοῦ τόμου τῆς «**Λογογραφίας**», τοῦ Δελτίου τῆς Ἑλληνικῆς Λογογραφικῆς Ἑταιρείας, συμπληρώνονται τρεῖς τόμοι τοῦ ἐπιστημονικοῦ τούτου περιοδικοῦ. Εἰς τὸ ἐκδοθὲν τεῦχος ἄξιαι προσοχῆς εἶνε ἡ ὑπὸ τοῦ Heseling ἐκδόσεως ἀγνώστου τέως παραλλαγῆς τοῦ «Ἀκριτικοῦ ἔπους» καὶ μελέτη τοῦ κ. Ν. Πολίτου περὶ τῶν «Βυζαντινῶν δημηῶν ἡσμάτων», πολυαριθμοὶ δ' εἶνε αἱ δημοσιευόμεναι μικρότεροι λογογραφικαὶ παρατηρήσεις καὶ συλλογαί, εἰδήσεις καὶ ἀνακοινώσεις. Τὸ τεῦχος κλείουσιν οἱ ἀναγκαῖοι ἀπομνημονεύματα καὶ διὰ τοὺς τρεῖς ἐκδοθέντας τόμους «Πίνακες τῶν ἐρμηνευομένων λέξεων».

*

Léon Tolstoi. Ἡ Ἀναγέννησις. — Αἱ μελέται τῆς τελευταίας συγγραφικῆς περιόδου τοῦ μεγάλου ποιητοῦ τῆς Ῥωσσίας καὶ φιλοσόφου περιλαμβάνονται εἰς τὸν τόμον τούτον. Μελέται θερησκευτικαί, κοινωνικαί, ἠθικαί, σοσιαλιστικαί, ὅλαι διαυγεῖς καὶ ἥρεμοι εἰς τὴν διατριπασιν, ἀλλὰ ὀξυκείμενοι καὶ ἐπαναστατικαὶ κατ' οὐσίαν.

Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Φραγκοπούλου. Ἐκδόσις φιλοσοφικῆς βιβλιοθήκης Γ. Φέξη.

Εὐδοκίῳ. Ἐκάβη. — Ἡ βασίλισσα τῆς Τροίας, συγκινοῦσα τὴν θλίψιν διὰ τὸν ἀνατον τοῦ υἱοῦ της Πολυδώρου, ἐπιτελεῖ τὸν ὄλεθρον τοῦ δολοφόνου. Ἰδίως τὸ πᾶθος τῆς ἐκδικήσεως περιγράφεται εἰς τὴν «Ἐκάβην» μὲ βαθυτάτην ψυχολογίαν.

Ἡ μετάφρασις ἀποδίδουσα τὸ πρωτότυπον ἐμμέτρως, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ποριώτη. Ἐκδόσις Ἀρχαίων συγγραφέων ὑπὸ Γ. Φέξη.

Σοφοκλέους Προμηθεὺς Δεσμώτης. — Τὸ πλῆρον μεγαλεπήβολον καὶ ὀψιπέτες ἔργον τῆς παγκοσμίου

θεάτρου, παρουσιάζον τὸν Προμηθεᾶ προσηλούμενον ἐπὶ τοῦ Κανυκάτου κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπερτάτου θεοῦ καὶ πρὸς τιμωρίαν τῆς ριανθρωπίας του. Τὸ Κράτος τοῦ Διὸς καὶ ἡ Βία προσωποποιούμενα, ὁ Ἥφαιστος αἱ Ὀκεανίδες Νύμφαι, ὁ Ἑρμῆς, ὁ Ὀκεανός, ὁ Ἴδω ὁ Προμηθεὺς, ὅλοι ὁρῶντες ἀνθρωπίνως καὶ παθητικῶς, διατρεοῦσιν ἐν τούτοις πλῆρες τὸ θεῖον μεγαλεῖον.

Ἡ μετάφρασις τοῦ «Προμηθεὺς Δεσμώτου», φιλολογικὴ καὶ ἐμμέτρως ἀπηχούσα τοῦ πρωτοτύπου τὸν ὁρμὸν, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Ἱ. Ζερβοῦ. Ἐξεδόθη δὲ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν Ἀρχαίων συγγραφέων Γ. Φέξη.

*

Ὁ ἱατρός κ. Ν. Ι. Μωραΐτης ἐκ τῶν ἄριστα ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένων, ἐξέδωκε σύγγραμμα λίαν ἐνδιαφέρον ἐκ 300 περίπου σελίδων ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ἡθικὴ καὶ Ἐπιστήμη**». Ἐλέγχει μετὰ πειθοῦς καὶ καταρρίπτει τὰς θεωρίας τῶν νέων ἀθεϊστικῶν καὶ ὁρμὸν κοινωνιολογικῶν συστημάτων, ἀντιτάσσων τὰ περίσματα τῆς Ἐπιστήμης. Ἄν καὶ ἱατρός, χειρίζεται τὰ φιλοσοφικὰ ζητήματα λίαν δεξιῶς ἀποδεικνύων ὅτι ἡ ἠθικὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, ὁμοίως ὅτι εἶνε ὕψιστὴ τῆς ψυχῆς καὶ συνεπὸς τοῦ σώματος, καὶ ὅτι ὁ ἐκφυλισμὸς ἡξήσῃ τὴν ἀνθρωπικότητα. Ἀποδεικνύει ὁ συγγραφεὺς ὅτι ὑπάρχει Θεὸς καὶ Δημιουργία, ἀνασκευάζεται δὲ ἐπιστημονικῶς ἀλλὰ καὶ σαφῶς ἡ Δαρβινειὸς θεωρία. Ἐν τέλει πραγματεύεται περὶ ὕψινης καὶ ἠθικῆς, ὧν ἄνευ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀνθρωπότης. Ὁ κ. Μωραΐτης διὰ τοῦ βιβλίου του, τὸ ὁποῖον διακρίνει γλαφυρότης φράσεως, ἀποδεικνύει ἑαυτὸν οὐ μόνον κράτιστον ἐπιστήμονα, ἀλλὰ καὶ εὐγλωττον κοινωνιολόγον. Ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἀθῶν, καταπολεμεῖ τοὺς ὀλιστάς, ἀποδεικνύει ἐκφυλίσας τοὺς μαλλιαρούς καὶ ἐπικρίνει πάντας τοὺς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡμικαθεῖς, οὓς θεωρεῖ μᾶλλον ἐπικινδύνους τῶν ἀμαθῶν. Ἡ «Ἡθικὴ καὶ Ἐπιστήμη» δεόν νὰ ἀναγνωσθῇ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν κοινωνικὴν πρόδον.

*

ὑπὸ τοῦ νεαροῦ καθηγητοῦ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἐν τῇ Διδασκαλείῳ κ. Ἰω. Φαρανιάτου ἐξεδόθη μετάφρασις τοῦ περὶ «**Πολιτικῆς Οἰκονομίας**» συγγραμματος τοῦ Albert Metin. Ἰνα τὸ ἔργον καταστήσῃ χρησιμώτερον καὶ παρ' ἡμῖν, ὁ μεταφραστὴς προσέθηκε τινα περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμογῆς τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, ἐν τέλει δὲ κατήρτισε καὶ πλῆρη βιβλιογραφίαν τῶν ὑπ' Ἑλλήνων ἐκδοθεισῶν μελετῶν, πρωτοτύπων καὶ κατὰ μετάφρασιν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Διάπλασις τῶν Ἐφήβων. Ἡρίστο ἐκδοδόμενον κατὰ μῆνα ἐν Σικάγῳ εἰκονογραφημένον περιοδικὸν διὰ τῶν νέων.

Mercure de France. Τεύχος 1ης Ἰουλίου. Ὁ κ. Δ. Ἀστεριώτης δημοσιεύει τὴν τριμηνιαίαν κριτικὴν του περὶ τῶν νέων Ἑλληνικῶν ἐκδόσεων. Γράφει διὰ τοῦ Ψυχῆς τὰ «Δυὸ Ἀδελφία», τοῦ Παλαμᾶ τὴν «Τάφον», τοῦ Χρηστομάνου τὴν «Κερένια κούκλα», τοῦ Χατζοπούλου τὴν «Ἀγάπη στὸ χωριό», καὶ διὰ τινα ποιητικὰ πρωτόλεια.

Νέος Ἑλληνορνήμων. Ἐκ τῆς ὕλης του ἐνδιαφέρον τὸ ἄρθρον περὶ τοῦ ποιητοῦ Ἰω. Βηλαρά ἐν Βενετίᾳ, ἐνθα παρ' ὀλίγον νὰ λάθῃ καὶ οὗτος τὴν τύχην τοῦ Ῥήγα Φερραίου.

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τοῦ δωδεκάτου ἔτους, ὅπως εὐαρεστηθῶσι καὶ ἀποστείλωσιν αὐτὴν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Πίνακος ἠθικῆς».